

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ

22

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

1930

Αναστήσις Φαρμακολογίας

Αν. ηλ. 7.41—Δύο. 5.07

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΜΥΤΙΛΗΝΗ

ΕΤΟΣ Α'. ΑΡΙΘΜ. 1

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΦΙΛΑΘΛΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ ΠΑΝΟΣ ΒΕΛΟΝΗΣ

ΤΙΝΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 2

ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΣΤΑΙ ΤΗΣ «ΝΙΚΗΣ»

Γ. Σαμιώτης (τερμ.)

Σ. Καρακασάνης

Μ. Κρηικόπουλος

Τ. Χ' Παναγιώτου

Γ. Χαμχούμης

Σ. Αξιώτης

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΘΛΗΤΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΦΙΛΑΘΛΟΥΣ ΜΑΣ

«Επιζητούμεν διά του αθλητισμού, των χαρακτήρων και των δομάτων την διάπλασιν, την ξευγένισιν των ήθων, και την αφύπνισιν των γενναίων παθών εις την ψυχάν της νεότητος.»

«Η ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ», έρχεται άκριβως να δώση εις τον άθλητικόν και φίλαθλον κόσμον μας, την απόδειξιν ότι ήμπορεί μία άθλητική εφημερίς, να μη απομακρυνθή του άνωτέρω αξιώματος περι του σκοπού και των επιδιώξεων του αθλητισμού.

Δέν λέγομεν ότι είνε εύκολον τό κακατέρθωμα, διότι άπρόοπτοι συντελεσταί έξασκουν ένίοτε τοιαύτην επίδρασιν επί της ψυχασυνθέσεως των άτόμων και κατ' έπεκτασιν και των ομάδων, ώστε να κάμουν και τούς πλέον φλεγματικούς των ανθρώπων να έννευρίζωνται και να λησμονούν προς στιγμήν έστω, τά επιδιωκόμενα διά του αθλητισμού ώραία και ύψηλά ιδανικά.

Δέν λέγομεν λοιπόν ότι είνε εύκολον τό κακατέρθωμα, αλλά διακηρύττομεν ότι δέν είνε και αδύνατον.

Η πορεία της «Αθλητικής Έπιθεωρήσεως» θα καταδείξη διά γεγονότων και όχι διά φιλολογικων φλυαριών κατά πόσον πιστεύομεν εις αυτά που διακηρύττομεν.

Η απόφασίς μας—άπόφασίς ακλόνητος—είνε να δώσωμεν εις τό έν γένει περιεχόμενον της εφημερίδος μας τόνον καθαρώς άθλητικόν και αντικειμενικόν συγχρόνως, έξοστρακιζομένης παντελώς από των στεληών μας, πάσης δημοσιεύσεως ή κρίσεως δυναμένης να δώση και την ύπόνοιαν άκόμη έστω μιας διαμάχης μεταξύ άθλητικων παρατάξεων.

Διά την «Αθλητικήν Έπιθεώρησιν» δέν θα ύπάρξουν αντίθετοι έχθρικοί άθλητικοί παρατάξεις, αλλά μόνον ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ της οποίας τά μέλη θ' άμιλλώνται να ύπερβάλλουν τό ένα, τό άλλο, εις τον στίβον των εύγενων άγώνων.

Ταύτης της μιας άθλητικής οικογενείας τούς σκοπούς και τάς επιδιώξεις θα τονώσωμεν διά να καταστήσωμεν τον άθλητισμόν, θρησκείαν της σεμνης και ρωμαλέας νεότητος, εις τά στελέχη της οποίας θα προσπαθήσωμεν με όλην την δύναμίν μας να μη συμπεριληφθούν οι τυχόν βέβηλοι, εις οίκανδήποτε και άν άνήκουν άθλητικήν παρατάξιν...

ΤΟ ΜΥΤΙΛΗΝΑΪΚΟ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ

Πώς εισήχθη.—Ποια ύπήρξαν τά πρώτα θήματα του.—Οί φραγκοπαπάδες εισήχθηται του.— Η ομάδα των Έφεδρων.—«Ατλας» και «Άρης».

Σήμερα όλους μας μάς έχει ξερελλάνει τό ποδόσφαιρο. Παλλεσβιακοί έδω, Άρριοι εκεί, της Νίκης παρέκει κλπ. Ρώτησε όμως κανείς πριν από αυτά που βλέπομε σήμερα τι προσηύρησαν;

Ρώτησε τι μόχοι και κόποι κατεβλήθησαν για τά ένωμένα τά γήπεδα και να δημιουργηθή τό πλούσιο ποδοσφαιρικό έλικό που έχουμε σήμερα; Ασφαλώς όχι.

Τό ποδόσφαιρο τό εισήγαγον στή Μυτιλήνη οί φραγκοπαπάδες. Δέν έννοούμε βέβαια ποδόσφαιρο με τη σημερινή τέχνη. Άπλώς οί φραγκοπαπάδες μάθαναν στα παιδιά να κλωτσούν τήμπαλλα και τίποτε παραπάνω.

Αν εξετάσουμε τη χρονολογία που τό ποδόσφαιρο άρχισε να διαδίδεται στή Ελλάδα (1906) θα δούμε ότι ή Μυτιλήνη είνε από τις πρώτες επαρχίες που τό δέχθηκε και τό καλλιεργήσε. Σ' αυτό συνέτεινε πολύ ό έθρωπαϊκός πόλεμος.

Κυρίως τό ποδόσφαιρο άρχισε να διαδίδεται στή Μυτιλήνη από την εποχή που ό κόλπος της Γέρας έφιλοξένησε τον Έγγλέζικο στόλο. Τότε πολλοί έφεδρικοί πούχαν σπουδάσει άλλοι στή Ρωβέρτειο της Πόλης κι' άλλοι στου Μπάξερ της Σμύρνης μαζέντηκαν και συγκροτήσανε την πρώτη ομάδα, την ομάδα των έφεδρων. Αί συσνήσεις μεταξύ Έγγλέζων και Έφεδρων χάρισαν πολλές συσνήσεις στον κόσμο που άρχισε με πολύ ένδιαφέρον να τις παρακολουθεί.

Από τότε ή άγάπη και ό πόθος αυτού του παιχνιδιού φυτεύθηκε και ρίζωσε στις νυχές όλης της κατοπινης νεολαίας.

Είχαν την τιμή ν' αποτελέσουν την ιστορική αυτή ομάδα οί κ. κ. Σ. Αμμανίτης, Α. Ψαρρός, Χ' Χριστόφας, Καμπαδέλλης, Χ' Βασιλείου και άλλοι που δυστυχώς δέν τούς γνωρίζω.

Σ' αυτούς ό σημερινός ποδοσφαιρικός κόσμος χρωστά μεγάλη ένγνωμοσύνη γιατί υπήρξαν οί πρωτεργάτες της Μυτιληναϊκής ποδοσφαιρας.

Από τότε βλέπει κανείς τό ποδόσφαιρο άλλοτε να ξευγνχά κι' άλλοτε να ξαναγεννιέται.

Υστερα από λίγα χρόνια γίνονται δυό γεροί ποδοσφαιρικοί

Σύλλογοι «Ατλας» και «Άρης» όχι βέβαια ό σημερινός. Η άμλλα ανάμεσά τους υπήρξε πολύ ζωηρή και σημείωσε ένα άληθινό σταθμό στα άθλητικά χρονικά της Μυτιλήνης. Ο κόσμος που παρακολουθούσε τις συσνήσεις των χωριστικων σε δυό αντίθετες φραγκοπαπάδες, στους Κισσκιανούς που συμπαιθούσαν τον «Ατλας» και στους Ταρλαδιανούς που συμπαιθούσαν τον «Άρη».

Ήταν πραγματικά μια άναγέννηση άθλητική που άν βαστούσε ή Μυτιλήνη θαχε ποδόσφαιρο πολύ άνωτερο από τό σημερινό. Δυστυχώς όμως ό πόλεμος έχυσε κι' έδώ τό φαρμάκι του. Έτσι τά παιδιά αυτά σκορπίστηκαν σ' Ανατολή και Δύση κι' απλώθηκε πάλι ξερημά.

Μά άν οί δύσκολες περιστάσεις διέλυσαν τις ομάδες αυτές, έμεινε όμως από τη δράση των ένα άφηρημένο άπομεινάρι, μά άσβεστη άγάπη στο ποδόσφαιρο σ' έμάς τούς κατοπινοδπου χρόνο με τό χρόνο γιγαντώθηκε μέσα μας. Κι' όταν ό πόλεμος καταλάγισε, μέσα από τά έρείπια άρχισε πάλι ό ξαναγεννημός του ποδοσφαιρου.

Νά μερικά όνόματα ποδοσφαιριστών που αποτελούσαν τον «Ατλα» και «Άρη. Κλεάνδης Παλαιολόγος, Γεώργιος Αναγνωστόπουλος, Π. Έμμανουήλ, Τάκης Δημητριάδης, Δημήτριος Παπαπέτρον, Μητρώλης, Άλέκος Αμμανίτης, Παναγιώτης Αράπης, Κονταξόγλου, Στρατής Τυραδέλλης, Γιάννης Αργυρίου, Κ. Λεοντής, Κ. Παπαθεοδόρου, Ντουγούλας, Κωνσταντινίδης και τόσοι άλλοι μεταξύ των οποίων περίφημοι έγιναν οί άρχηγοί των ομάδων Κώστας Μάγειρας και Χ' Μηλούσης. Ο Μάγειρας έφημίετο για την τρεχάλα του, ό Γ. Αναγνωστόπουλος για την τριπλα του και ό Κ. Παλαιολόγος για τό σουτάριμά του.

ΠΑ—ΒΕΛ.

(Στό έχόχμενο, ή ίδρυσις του «ΠΑΛΛΕΣΒΙΑΚΟΥ». Οί ιδρυταί του. Τά «Ολύμπια», ό «Απόλλων» και ό «Άρης». Αί επιτυχία του Μυτιληναϊκού ποδοσφαιρου.)

Η ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΙΚΗ ΝΙΚΗ ΤΗΣ «ΑΣΤΡΑΠΗΣ» (ΧΙΟΥ) ΕΠΙ ΤΗΣ Β' «ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ» (ΑΘΗΝΩΝ) 4-0

Η συνάντησις αυτή έχει όλόκληρη ιστορία και μερικά λόγια είνε άπαραίτητο να λεχθούν. Έπειτα και ή «Αστραπή» μακροίρει την ώρα που άνεβλήθη και δέν έπαθε ότι και ό Λαίλαψ.

Η «Αστραπή» και μάλιστα τό νέο Συμβούλιο φάνηκε δύο φορές τυχερό. Ο «Απόλλων» έπρόκειτο να έλθη την Κυριακή στάς 7 τρέχ. όποτε αφηνιδως ένέσκηψεν ή «Αστρογίγαια» (Σμύρνης) μαζί και ή βροχή εκείνη βέβαια. Η «Αστραπή» παρεκλήθη, έπενέβη ό Νομάρχης μας έννευ ή σχετική φασαρία και επί τέλους ή συνάντησις άνεβλήθη για την Κυριακή 14 τρέχ.

Οί φίλαθλοι τό είχαμε άπο ΠΑΝΤΕΛΙΔΗΣ

Ο κάλλιστος τερατοφύλαξ της «Αστραπής» (Χίου).

φασίσει να χάναμε τον άγώνα. Θέλαμε όμως να πάρουμε και μαθήματα (κατά τον φίλο Παναγιούση) και διαστακτικά διστακτικά ή «Αστραπή» πολούσε που και που κανένα εισιτήριο.

Με την άφιξη των «Απολλωνιτών» και με τη σχετική ύποδοξη και δεξιώσεις και λοιπά στο άθλητικό «Κέντρον» οί φίλαθλοι τσουβαλιάσαμε την «Αστραπή» με σειράν τεματίων εις βάρος της. Ουδένα ήκουσα να έλιπίση έστω και σε καμμία ίσο-

παλία. Άλλως τε «Απόλλων» ήτο αυτός. Τά αποτελέσματά του στήν Αθήνα και μάλιστα ή ίσοπαλία του με την Ένωσι Κων)πόλεως (1-1) δέν μάς έδειχαν κανένα παρήγορο σημείο. Από νωρίς τό γήπεδο έχει γεμίσει από όλες τις πλευρές κόσμος. Και οί άπαραίτητοι θευταί από τά παρασκήνια έχουν πιασμένες τις θέσεις του.

Όρα 2.30 μ. μ. Ο διατητήτης κ. Παπαζαϊτάκης καλεί τας ομάδας στο γήπεδο. Πρώτος κατέρχεται ό «Απόλλων» (άσπρο πανταλονάκι και φανέλλα κίανόλευκη οριζόντια γραμμή.) Δευτέρα ή «Αστραπή» (άσπρο πανταλονάκι και με κίανόλευκη φανέλλα με κάθετες γραμμές, σεδόν τον ίδιον πάχους του «Απόλλωνος».

Στόν διατητήτή αί ομάδες παρουσιάζονται ως εξής:

«Απόλλων»: Μάνιος, Κόης, Μόσχος, Μπαχαρίδης, Καρακιστολάνης, Κρουσόν, Δανίας (Ίωαννίδης), Δελγηγιάννης Ζάκκας, Περιζής, Βαγιάννος (Γιαννίνης)

«Αστραπή». Η γνωστή σύνθεσις.

Έκλογης τέρατος έχει ό «Απόλλων» και πρώτον λάττισμα ή «Αστραπή».

Τό παιχνίδι άρχίζει με μια νευρικότητα εκ μέρους της «Αστραπής» και με μεγάλη άπάθεια εκ μέρους των «Απολλωνιτών».

Οί μικροσκοπικοί παίτται της «Αστραπής» έν αντιθέσει προς τούς άνδρας του «Απόλλωσος» φαίνεται πως εκ των προτέρων έχουν χαμένον τον άγώνα και με παρρησιο άντινίζουν τούς αντιπάλους των.

Με την πρώτη άνταλλαγή της μπάλλας στα πόδια των παικτών της «Αστραπής» έμπαβαίνει ό Ζάκκας και την άποσπών κατερχόμενος προς τό άνωθεν τέραμα με έντελώς άτομική προσπάθεια. Του επιτίθεται άντικανονικώς ό χόφ Δρυμπέτας και τό φάουλ έξαποστέλλεται εις τά χέρια του τερατοφύλακος Παντελίδη όστις τροφοδοτεί τούς κυνηγούς του. Γίνεται μια θεαματική και θαυμασία από πάσης άπόψεως συσνήσεως των κυνηγών της «Αστραπής» οί όποιοι με μια πρωτοφανή ταχύτητα σε πάσας κατέρχονται προς τό αντίπαλον τέραμα.

Ο Πετρούκης (Κ. Κ.) ένψ έτοιμάζεται να σουτάρη και ή προσοχή τέρατος και μπάν είνε (συνέχεια εις την 4ην σελίδα)

